

ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง

ที่มา

ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

มาตรา 7 ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองที่คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติจัดทำตามมาตรา 75 (8) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจของตน

“การกำหนดนโยบายการตั้งถิ่นฐานและการผังเมืองควรมีกฎหมายเฉพาะเหมือนเป็นธรรมนูญการผังเมืองในการกำกับกฎหมายอื่น ๆ ไม่ให้หน่วยงานต่าง ๆ ละเมิดหรือปล่อยให้มีการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ไม่เป็นไปตามหลักการ...”

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี
กล่าวในรายการ “ศาสตร์พระราชา สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน”
วันที่ 7 เมษายน 2560

ความหมายและนิยามศัพท์

ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง

เป็นหลักการพื้นฐานในการวางผังเมืองที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองพึงปฏิบัติ

การผังเมือง

การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่าง ๆ สำหรับเป็นกรอบชี้นำการพัฒนาทางด้านกายภาพในระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับเมือง ระดับชนบท และพื้นที่เฉพาะ ควบคู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การพัฒนาเมือง

การดำเนินการวางนโยบาย รวมถึงการสร้าง ปรับปรุง พัฒนา บูรณะ ดำรงรักษา หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อพัฒนาที่ดิน หรือสังหาริมทรัพย์ ภายใต้กรอบของการผังเมือง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และความเจริญก้าวหน้าของเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบท ในด้านต่าง ๆ

กรมโยธาธิการและผังเมือง
กระทรวงมหาดไทย

